

OPOSICIONS, SALUT I L'ACREDITACIÓ DE CONEIXEMENTS DE CATALÀ

Sebastià Serra i Joan,
secretari d'Acció Sindical de l'STEI-i

El passat 20 d'octubre, a la reunió de la junta de personal estatutari de l'IB-salut de l'àrea de Mallorca, es va debatre una proposta de Decret de la Conselleria de Sanitat que preveu que s'han d'acreditar determinats coneixements de la llengua catalana en els processos de selecció i mobilitat del personal estatutari de l'IB-salut, que inclou tant personal sanitari com administratiu i de serveis no sanitaris. Els delegats de l'STEI-i varen ser els únics que defensaren la necessària regulació de l'acreditació de coneixements de català, i, per tant, la proposta que feia l'IB-salut. En contra es manifestaren la resta de sindicats, que ja ho havien fet anteriorment a la mesa de sanitat: CEMSATSE, SAE, CCOO i UGT, juntament amb el CSIF que no té representació a aquesta junta de personal.

Cal dir que la proposta que es fa per part de l'Administració del

Servei de Salut de les Illes Balears possibilita fer una prova prèvia de català si no es disposa de la titulació necessària. També es preveu que es podrà eximir aquest requisit a les categories sanitàries on hi hagi insuficiència de personal, i d'altres mesures que flexibilitzen els terminis per obtenir la titulació de català.

L'STEI-i considera que aquesta proposta de Decret suposa una passa endavant cap a la normalització lingüística a l'àmbit del personal estatutari de l'IB-salut. Hi ha suficients raons jurídiques que marquen la necessitat d'establir uns determinats requisits de coneixements de la llengua que ens és pròpia, en els processos selectius, entre d'altres el propi Estatut d'Autonomia, La Llei de Normalització Lingüística, el Decret 100, la Llei de Funció pública de les Illes Balears i dues normes bàsiques estatals que afecten el personal estatutari.

L'Estatut Marc del personal estatutari (Llei 55/2003) a l'article 30.2 diu que els procediments selectius han d'incloure "l'acreditació del coneixement de la

llengua oficial de la respectiva comunitat autònoma en la forma que estableixin les normes autonòmiques d'aplicació."

D'altra banda, l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP), estableix a l'article 54.11 (que fa referència als "principis de conducta" dels empleats públics): "Garantiran l'atenció al ciutadà en la llengua que ho sol·licitin, sempre que sigui oficial en el territori". També en el capítol que parla dels requisits generals per a l'accés, a l'article 56.2 diu "Les Administracions Públiques, en l'àmbit de les seves competències, hauran de preveure la selecció dels

empleats públics degudament capacitats per cobrir els llocs de treball en les Comunitats Autònomes que gaudeixin de dues llengües oficials".

Encara ens crida més l'atenció que es pugui

defensar que el personal estatutari no sanitari, per exemple el personal administratiu, no hagi d'acreditar cap nivell de català per participar en els processos selectius.

A banda de les raons jurídiques és una qüestió de dignitat i de defensa dels drets lingüístics de les treballadores i treballadors de l'àmbit de la sanitat pública i a la vegada suposa una passa endavant en els drets lingüístics de les persones, en la seva relació amb el servei públic sanitari i una millor qualitat en l'atenció als pacients.

A la vegada, l'IB-salut ha d'oferir a tot el personal estatutari suficients cursos de català dins l'horari de treball o que disposin de la corresponent compensació horària, juntament amb altres mesures que fomentin l'ús i l'aprenentatge del català, com per exemple cursos i material sobre la nostra realitat lingüística i cultural per al personal nouvingut, que per necessitats de servei, ha estat contractat o s'hagi de contractar sense acreditar els coneixements de la nostra llengua. ■